

Publicerad 2020-03-04 08:51 av GloomyBird

Gränslandet

På platsen mellan landen, där solen och månen samtidigt Är i upp och nedgång, ett land där paradoxer föds.

Där Själens stormar och lugna stiltjen strider, sliter och tär på tanken.

Där Landet täcks av en korp skugga.

En korp Med långsamma ljudlösa vingslag som slår i takt med tunga hjärtan.

En korp med ögon som bevittnat tiden och minns dom ord som sagts, berättar och förklarar.

Där i ett hav reflekteras drömmarna i ögonens tårar, Dom Tår droppar som fälls i vattnet, förvandlas till kristaller som hastigt sönderfaller, fyller havet med vackert glittrande sorger.

Och på en äng någonstans finns buskar av ebenholts rosor vars skuggor tvingas till dans med solen och månen i en underlig vals.

Djurens sånger blandat med vindens musik glädjer träden som lyssnat och sett på, dom skrattar knakar och knäpper, Mitt bland dom Ilskna ångerfyllda Svarta blommorna som sticker och river med blod täckta törnen.

Ändå en sån vacker känslösam lek att beskåda, Bland det paradoxala stormande lugnet, mitt i gränslandet.

En tavla av det inre, En tavla av världen mittemellan, fantasin och verkligheten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren GloomyBird med Poeter.se id #114395 innehar upphovsrätten